

Танцює зек у батькових чоботях

Василь Стус

Танцює зек у батькових чоботях,
мов дерев'яним гупає прачем.
Під сивим небом і дрібним дощем
обтрушує він душу від скорботи
і сажі самоти. А дощ іде,
біжить вода за номерного коміра —
від Києва добіг би до Житомира
за шістдесят хвилин, котрі щодень
йому дають на радощі та гулі.
Посадженому в саж, йому дарма,
що просвіту і продику нема,
він, навіжений, долі сучить дулі.